

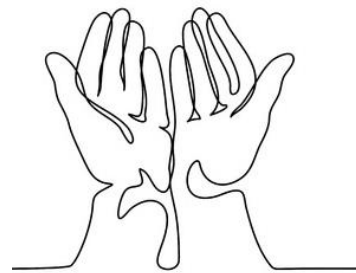
Kerkbuurten

The background is a composite image. The top right shows a city skyline at night with lights reflecting on water. The top left features a bright, multi-pointed starburst light. The bottom half of the image depicts a nativity scene with figures in a stable, illuminated by warm, golden light.

*Kerkblad van de Protestantse Gemeente Oostzaan
december 2021- januari 2022*

Bidden is je handen openen voor God

Bidden is je handen openen voor God
Het is een langzaam opgeven van de krampachtigheid
waarmee je je handen dichtgeknepen hield
en een toenemende bereidheid je bestaan te aanvaarden,
niet als een bezit,
maar als een gave, die ontvangen mag worden.
Bidden is daarom allereerst een levenshouding
die je in staat stelt te midden van deze wereld
een stilte te vinden,
waarin je ontvankelijk wordt voor de beloften van God
en hoop vindt voor jezelf, je medemens
en de gemeenschap, waarin je staat.
Biddend ervaar je God in een zachte bries,
in de nood en vreugde van je medemens,
in de eenzaamheid van je eigen hart.
Henri Nouwen

Kerstster

God van vervlogen tijden,
U stuurde eens een ster,
die zoekende mensen leidde
naar Bethlehem van ver.

God van te jachtige jaren,
waar is die ster van nu?
Hij laat ons de koers bewaren,
de juiste weg naar U.

God van voorbij en heden,
vervul toch nu Uw wens:
oneindige jaren vrede
in 't hart van ieder mens.

Want alle bloed dat heeft gevloeid,
o God van Bethlehem 's ster,
heeft ieders hart te veel vermoeid.
Waarom blijft U zo ver?

Paul Verbeek

Zegengebed in coronatijd

Zegen ons met de dauw van uw liefde
Zegen ons met uw warmhartige nevel
Dat wij elkaar niet besmetten met vrees
Dat wij onze harten niet op afstand houden
Zegen ons met zorg en aandacht om elkaar
Dat wij niet onverschillig en slordig leven
Kroon ons met de Naam van uw Hoop
De Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.
Marinus van den Berg

Lied: Iedereen zoekt U

Iedereen zoekt U, jong of oud,
speurend langs allerlei wegen:
kronkelig, vreemd, of recht, vertrouwd -
Meester, waar kom ik U tegen?
Eens vindt U ons, bij dag of nacht,
moe van onszelf en zonder kracht,
dorstend naar liefde en zegen.

Koning, uw rijk is zo nabij -
open mijn ogen en oren!
Onrustig is mijn hart in mij,
totdat het nieuw wordt geboren.
Daarom zoekt U elk mensenkind.
Zoek, herder, mij, opdat ik vind
en steeds meer bij U zal horen.

Ds. Gerdien Neels na de dienst aan de koffie

Iedereen geniet van het koffiedrinken na de kerkdienst!

O kom o kom Immanuel, het kerstfeest staat voor de deur!

O kom, o kom, Immanuël,
Verlos uw volk, uw Israël, herstel het van ellende weer,
Zodat het looft uw naam, o Heer!
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuël!
O kom, Gij sleutel Davids, kom en open ons het heiligdom;
Dat wij betreden uwe poort,
Jeruzalem, o vredesoord!
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuël!
O kom, die onze Heerser zijt, in wolk en vuur en majesteit.
O Adonai die spreekt met macht, Verbreek het duister van de nacht.
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuel!

IMMANUEL: GOD MET ONS
→MATTHEUS 1:23←

Overdenking bij Deuteronomium 6: 4-12 en Marcus 12: 28-34

gehouden in de Grote Kerk Oostzaan op 7 november 2021 door Cristina Pumplun

Een dezer dagen kreeg ik een berichtje van vrienden. We hadden een tijdje niets van elkaar gehoord, en ze vroegen hoe het met ons was en of we gezond waren. Die vraag is weer helemaal terug, nu de cijfers weer oplopen. Ze vroegen ook, of het ook in onze omgeving speelt: de vraag rond het vaccineren. In hun familie was het namelijk tot een probleem geworden. Er was spanning ontstaan rond dit onderwerp in een familie, waar toch al wat meningsverschillen speelden was dit er ook nog bij gekomen. Ze waren er verdrietig van.

Het was een spanning, die ze er

eigenlijk niet bij konden hebben.

Het is iets, wat we samenlevingsbreed misschien wel herkennen en ook, dat we dit er eigenlijk niet bij kunnen hebben, bij alles, wat we de afgelopen tijd hebben meegemaakt, met alle verschillende belevingen ook, die we van deze corona-tijd hebben: zoveel verlies, eenzaamheid, financiële problemen, maar ook de ervaring, dat er meer tijd en aandacht was voor gezin en geliefden. Op jezelf teruggeworpen worden, maar ook ruimte voor jezelf: zoveel verschillende belevingen alleen al wat betreft wat we achter de rug hebben. En hoe moet het nu verder de komende tijd?

Er zijn grote verschillen en die blijken vaak moeilijk te overbruggen. Een “tweedeling van onze samenleving”, zo wordt het meestal genoemd. Maar het is eigenlijk geen tweedeling, maar een veelvuldige deling. Mensen hebben zo vaak het gevoel, niet op hun plek te zijn en tegelijkertijd zijn mensen zo op zoek naar verbinding met elkaar, naar iets gemeenschappelijks. Wat delen we met elkaar? Is er wel een ‘wij’? Of zien we toch vooral onszelf? Zien we een ander nog wel?

Spanning tussen verschillende groepen in een samenleving: het speelt ook op de achtergrond van het evangelie van vanmorgen. Jezus is in de tempel in discussie met een paar Schriftgeleerden. De spanning is te snijden. Want voorafgaand aan het stuk, dat we lezen, is er gediscussieerd op het scherpst van de snede: over het betalen van belasting, de opstanding van de doden en over de reinheid van de tempel. Iedereen had er een mening over: niet alleen de Schriftgeleerden, maar ook Farizeeën, Sadduceeën en Hogepriesters. Het waren allemaal partijen, die het gewoonlijk op het gebied van politiek en religie niet met elkaar eens zijn en elkaar tot op het bot bevechten. Zoals wij dat ook hebben, dat er onderwerpen zijn, die een splijtzwam blijven: keuzes die gemaakt moeten worden in een dorp, stad of land. En als er een keuze is gemaakt, zijn er natuurlijk altijd mensen die zich niet gehoord voelen.

Zulke zaken spelen ook in Jezus’ tijd, in Jeruzalem. En dan komt hij ook nog met zijn eigen visie, zijn missie van Gods Koninkrijk van gerechtigheid en vrede. Daarmee wordt hij voor elk van die elkaar bestrijdende partijen een tegenstander. Jezus is een bedreiging voor hen allemaal. Ze komen tot de ontdekking dat ze een gemeenschappelijke vijand hebben. Ze ontdekken, dat zij een ‘wij’ zijn tegenover die ene, Jezus van Nazareth. En ze spannen allemaal samen tegen Jezus. Want hij - Jood uit hun midden - is zo anders, heeft zulke afwijkende manieren van geloven en leven. En hij sleept mensen daarin mee. Ze kunnen hem er niet bij hebben, ze willen eigenlijk allemaal van hem af, hem gevangennemen in ieder geval en misschien erger.

Dan komt één van de Schriftgeleerden op hem af. Hij maakt zich los uit zijn groep en stelt Jezus op zijn beurt een vraag: “Wat is van alle geboden het belangrijkste gebod?” De spanning is te snijden. Is dit wel een echte vraag? Gaat het deze Schriftgeleerde er werkelijk om van Jezus te horen, wat het belangrijkste in het leven is? Dat kan haast niet in deze situatie.

Dan klinkt het antwoord van Jezus: “Hoor Israël. De Heer onze God is de enige Heer.” Is dit een antwoord op de vraag? Nee, dit is geen antwoord gesproken op het scherpst van de snede. Geen antwoord dat goed of fout kan zijn. Het zijn de eerste woorden van het “Sjema”, de joodse geloofsbelijdenis. Het zijn de woorden uit de Schrift! Jezus antwoordt op de vraag van de Schriftgeleerde met het Woord van God: “Hoor - luister - Israël: de Heer, onze God, de Heer is de enige! Heb daarom de Heer, uw God lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten.” Deuteronomium, hoofdstuk 6, de grondregel van de Tora, waarop alle geboden uiteindelijk terug te voeren zijn. Dat is Jezus’ antwoord!

Het woord is nu aan de Schriftgeleerde. Nu zal blijken, of hij vanuit de integriteit van zijn hart de vraag heeft gesteld of niet. Het is nog steeds mogelijk, dat ook hij zich ontpopt als scherpstrijper, die Jezus zo snel mogelijk van het toneel wil laten verdwijnen. ‘Inderdaad, meester, wat u zegt is waar. Hij alleen is onze God. En hem alleen liefhebben en de naaste betekent alles.’ In de ijzige kou van scherpstrijperige discussies breekt de zon door! Er is met deze geloofsbelijdenis een basis

gekomen voor verstandhouding tussen twee mensen, die beiden van God houden en die daarin elkaar herkennen. Gods liefde en liefde voor God: daar ontmoeten deze twee mensen elkaar. Twee mensen uit verschillende werelden met ogenschijnlijk uiteenlopende belangen ontmoeten elkaar - als het ware - in een wisselzang van de geloofsbelijdenis.

Een wisselzang overigens, waarbij het ene couplet niet een herhaling is van het andere. De Schriftgeleerde praat Jezus niet na, hij herhaalt niet letterlijk Jezus’ woorden, maar hij varieert erop, zet andere accenten. Jezus spreekt de woorden van de geloofsbelijdenis letterlijk zoals ze in Deuteronomium staan: “Heb de Heer uw God lief met heel uw hart en uw ziel, met heel uw verstand en met heel uw kracht. En heb uw naaste lief als uzelf.” Maar de Schriftgeleerde antwoordt met woorden, die je alleen zo kunt spreken als je je met een ander verbonden voelt, als je je zelfs in het samen bidden bij elkaar op je gemak voelt: “God liefhebben met heel óns hart en met heel óns inzicht en heel ónze kracht en ónze naaste liefhebben als onszelf.” Van het “ik” is in de variatie van de Schriftgeleerde een “wij” geworden. Met dit staaltje van werkelijke communicatie laten Jezus en de Schriftgeleerde zien wat het betekent: God liefhebben en de naaste, God herkennen in je naaste en jezelf herkennen in je naaste. God plek geven in je leven met een open hart op je naaste afkomen en ruimte hebben in je hart voor jezelf.

In de werkelijke herkenning schuilt de waardering, de erkenning van de ander en daarmee wordt de weg bereid voor de vrede en de liefde, liefde voor God en voor de ander, die naast je woont, met je in de bus zit, je collega, een ander die óók op zoek is naar een baan of een huis. Wat is het geheim, dat het – zoals hier gebeurt - lukt, om over enorme verschillen en muurvaste weerstanden heen te kunnen stappen? Wat is het geheim van dit ‘wij’? Misschien wel, dat hier twee mensen uit verschillende leefwerelden, met op het eerste gezicht andere waarden en verlangens, erachter komen, dat ze allebei ten diepste leven vanuit

eenzelfde oriëntatie en bron, die de Allerhoogste, de Eeuwige voor hen is. Die Ene, die het volk Israël, hun volk, bevrijd heeft uit de angst en de slavernij van Egypte. Dat gemeenschappelijke verhaal, dat gemeenschappelijke ‘Dit nooit meer!’ en het besef, dat het leven niet maakbaar is, maar gegrond is in God: dat is blijkbaar, wat deze Schriftgeleerde en Jezus met elkaar verbindt. En misschien juist ook, omdat de essentie van die gemeenschappelijke geschiedenis: vrijheid, bevrijding is! En dat er besef is, dat je zelf alleen vrij bent, als ook de ander dat is, dat je eigen vrijheid in evenwicht moet zijn met de verantwoordelijkheid voor een ander.

En ik denk ook, dat bij alles wat we in de krant lezen over tweedeling in de samenleving, over kloven en onbegrip, dat we niet moeten vergeten, dat we ook mensen zijn, die de kracht kunnen vinden om te helen, en die van ik-en-jij: wij kunnen maken. Omdat ze zich bijvoorbeeld zorgen maken, over wie zorg nodig heeft, die bij voedselbanken werken en sociale initiatieven opzetten in buurten en die proberen met meningsverschillen op een wijze manier om te gaan, die elkaar blijven vinden en zien als mensen, die voor zichzelf en voor een ander zoeken naar een veilig leven, naar betrokkenheid, vriendschap, liefde. Als je veel negatieve verhalen hoort en leest, als je vooral ziet en hoort, hoe mensen met zichzelf bezig zijn, dan kan het moeilijk zijn, om het oog open te houden voor het andere verhaal. Maar die andere verhalen zijn er wel!

Zo werd ik een tijd geleden geraakt door een column van Emine Uğur. Emine werkt in de sociale dienstverlening. Ze beschrijft, hoe ze op een dag bij een vrouw op de bank zit.

Naast haar staan twee volle tassen met ongeopende post. Emine schrijft: “Ik luister met een kopje thee, en wacht af: om haar te laten weten, dat ze nergens aan onderworpen wordt, dat ze nog steeds de regie heeft over haar eigen verhaal.”

Vervolgens gaan de talloze enveloppen open, en komt met horten en stoten het verhaal erachter tevoorschijn. En dan vertelt Emine háár verhaal over scheiding en schulden, armoede en de moeizame weg daar vandaan. En daarna, zo schrijft ze: “zetten we in stilte onze taken voort. Terwijl we daar op de vloer zitten - van een oer-Hollandse jarenzeventigwoning - waarin de tijd stil

lijkt te hebben gestaan.

Twee vrouwen, geboren in verschillende tijdperken, in verschillende landen en met verschillende levenslopen, die er uiteindelijk wel toe hebben geleid, dat we met een stukje raakvlak en herkenning elkaar een middag lang hebben kunnen vinden en elkaar vanaf nu vast zullen blijven houden.”

Twee mensen, twee werelden - jij, ik - wij... En de betrokkenheid, de liefde, in het midden... Moge het zo zijn...

Amen.

Bron van liefde, licht en leven, voor elkaar zijn wij gemaakt
door uw hand elkaar gegeven, door uw vinger aangeraakt.
Laat ons op uw toekomst hopen, gaandeweg U tegemoet;
dat wij samen lachend lopen in uw grote bruiloftsstoet.

Lied 793

Sint Maarten en Tafelen in de Grote Kerk, een mooi initiatief en een succes!!

Verslag van 11 november 2021

Aan het eind van de middag worden de kaarsenluchters ontstoken en in het gangpad en op de richels zijn de zelfgeschilderde potjes voorzien van een waxinelichtje ontstoken.

Als alles brandt is het een feeëriek gezicht. Hier ontvangen we de lopertjes die mogen zingen bij de piano, begeleid door Ton Senf die hier toevallig toch is i.v.m. Tafelen in de Grote Kerk. Hij heeft ook vrouw Maarten uitgenodigd, namelijk Evelien Leguit, verkleed in de mode van toen.

Buiten is de Stichting JONG alles aan het klaarzetten voor de warme chocomelk en mandarijntjes en snoepjes.

De vuurkorf brandt en de omgeving is voorzien van lantaarntjes die met dit alles een romantisch beeld geven.

Rob staat buiten om de kinderen naar binnen te begeleiden en binnen staat Ank met de snoepjes die ze krijgen na het zingen.

Om 18 uur komen de eerste kindjes, eerst een bekertje chocomelk en daarna schoorvoetend naar binnen en lopen naar de piano.

Ouders lopen mee om het geheel te bewonderen, het is ook wonderschoon.

Niet iedereen durft, maar de meeste toch wel.

Om 18.45 begint het echt druk te worden, de kinderen worden op een gegeven moment niet meer door Rob begeleid, maar door 2 jongens van JONG, ik ben de namen vergeten, maar ze deden het erg leuk.

Als de deuren zich ontsluiten verwelkomen ze de mensen in de kerk, naar de piano waar een liedje ten gehore werd gebracht en ze het applaus van de dinerende mensen ontvingen en sommigen hadden ook een snoepje bij zich of hadden een zak in de voedselmand gedaan.

Er waren goede stemmen bij en wat mij opviel, echt zingen, leuk

Om 19.45 was de chocomelk op en begon het afbreken en in de kerk breiden we er een eind aan.

Persoonlijk vond ik het een zeer geslaagde avond met iedereen in goede harmonie.

Ik ben gestopt met werken en mis de kindjes, maar ik heb mijn hart weer opgehaald.

Het was fijn in deze tijd van dat er niets of weinig mag en veel afgezegd wordt.

De Stichting JONG kreeg een donatie om mee te betalen aan de avond en wat er over was ging in de voedselmand. Het is voor herhaling vatbaar, tot 2022

Namens alle mensen, Ank Verwer

**Er is een filmpje gemaakt door Tobias en dat staat op de website
www.grotekerkoostzaan.nl !! Heel leuk!!**

Kerst

Eerste kerstdag is op zaterdag, dan is er een dominee die gevraagd wordt om rekening te houden met de eventuele kinderen en zondag 2^e kerstdag wordt een gezellige dienst met kerstliederen zingen. U wordt gevraagd om uw favoriete lied op te geven bij Willie of bij Ank. Verder kijken we nog naar de invulling, maar het wordt een leuke dienst, komt allen en neem de familie mee.

De kerstdoos

Vanaf november staat de doos er voor de voedselbank om 1^e hands speelgoed in te doen en daar is veel gebruik van gemaakt waarvoor hartelijk dank.

De doos blijft nog even staan om er een leuke kersttentie in te doen voor de kinderen net zoals vroeger bij de zondagsschool, je na de kerstviering een tasje meekreeg met lekkers en een boekje.

Hoe blij was je ermee, ik wel tenminste.

Ik kan er heel lang over praten met vuur, doe ik niet.

Ank Verwer

Euwigheidszondag op 21 november

Als jouw naam klinkt

Als jouw naam klinkt zie ik even hoe je liep en wat je zei
wat er altijd is gebeven van jouw leven diep in mij.

Als jouw naam klinkt stroomt er water uit mijn ogen, door mijn ziel.
Onze dromen, plan voor later, tijd die in het water viel.

Nu jouw naam klinkt komt tot leven hoe jij mij hebt meegemaakt,
mee geschapen, weggegeven, mijn bestaan hebt aangeraakt.

Nu jouw naam klinkt wacht ik onder onze levens eens een hand
ook al voelt nu alles zonder, God brengt ons weer in verband.

Michiel de Zeeuw

Ds. Ruurd van de Weg was de predikant op 21 november.

De cantorij zingt in de dienst van 21 november.

De officiële opening van de tentoonstelling van de foto's van Annemarie Ostendorf

Preek van Gerdien Neels op 24 oktober '21

Gelezen teksten: Deuteronomium 15: vers 1 tot 11, en Markus 15: vers 17 tot 31.

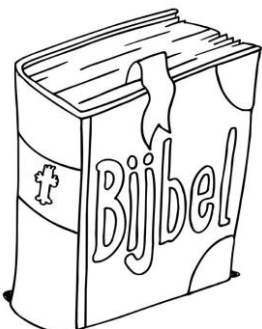
Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Dat zou wat zijn. Als we deze wet uit Deuteronomium eens zouden toepassen in onze samenleving. Om de zeven jaar een algemene kwijtschelding van schulden voor iedereen.

Voor iedereen, wie of wat je ook bent, een nieuwe start.

Dan zou onze samenleving er wel anders uitzien, denk ik. Veel meer ontspannen. En veel vrijer.

Want ja, als er dan een keer zo'n misstap zou komen.

Een voorval, waardoor je ineens in de problemen komt. Je schuld oploopt, en je niet meer voor je gezin kan zorgen.

Dan is er daar de zekerheid en het gegeven vertrouwen van anderen, dat na 7 jaar, alles wordt uitgewist en je weer opnieuw mag beginnen.

Een toeslagenaffaire zou dan denk ik niet aan de orde zijn, of in ieder geval niet zoveel schade toebrengen aan kwetsbare mensen.

Maar ook zou ons hele economische systeem en ons denken over werk er misschien wel anders uitzien.

Misschien dat mensen dan wel zouden stoppen met hun onzinbanen waar ze geen voldoening uit halen, en gaan ze eens iets totaal anders doen waar ze echt blij van worden.

Wat een vrijheid komt er in beeld, wanneer we niet meer afhankelijk zouden zijn van ons inkomen, en verlost zouden kunnen worden van onze houvast zoeken in geld, zekerheid, vooruitgang en voorspoed.

Een mooie wet dus. Deze wet van Mozes.

Het heeft haast iets weg van het basisinkomen, waar profeten in onze tijd zoveel over praten als de oplossing voor veel van onze maatschappelijke problemen.

Misschien struikelt u wel over dat ene zinnetje, dat de wet alleen niet geldt voor buitenlanders. Maar dat moeten we niet discriminerend lezen.

Het zat namelijk zo, dat er ook een andere wet bestond, die zei dat om de zeven jaar het volk het land braak moest laten liggen. Een jaar lang, moest de grond met rust gelaten worden, zodat het zich wat kon herstellen, en niet alle grond meteen werd uitgeput.

Maar dit was een probleem voor de armen.

Want zonder oogst was er voor hen ook geen graan langs de kant, of achtergelaten oogst op het land om mee te nemen.

Dus door zo'n wet zou het een zwaar jaar voor de kwetsbaren worden, en daarom werd deze wet er dus eraan toegevoegd, om de armen tegemoet te komen.

Geen oogst, maar wel een kwijschelding van je schulden.

En omdat de buitenlanders, zich niet aan die wet hoefden te houden van een jaar lang niet oogsten, hadden zij gewoon inkomen, en gold de kwijschelding dus niet voor hen.

Best eerlijk en rechtvaardig dus.

Terwijl ik de wet zo las, dacht ik alleen. Maar, is dit wel realistisch?

Zou het volk Israël, de wet echt zo hebben uitgevoerd? Zouden de rijken in die tijd, echt in alle vrijwilligheid, omdat het een wet is in de naam van Heer, en de beloning vele zegeningen zijn, het geld waar ze recht op hebben kwijschelden?

Omwille van de armen? Zouden mensen toen in die tijd daar wel toe in staat zijn?

Want alle pogingen vandaag de dag om nu echt eens iets te doen aan armoede wereldwijd, maar ook in eigen land, stuiten telkens op een soort onmogelijkheid.

Het is te complex en de rijken hebben te veel wat ze niet kunnen opgeven.

En helaas, het blijkt inderdaad niet heel aannemelijk te zijn, dat deze wet echt in de praktijk is uitgevoerd.

We horen er weinig over in de Bijbel, en als we er over horen, dan gaat het, zoals ik al vreesde, over de hypocriete hardvochtige omgang ermee, of horen we een oproep van een profeet richting het volk om zich nu toch echt aan die wet van God te houden.

Want het heeft zo'n goede potentie en leidt tot echte vrede.

Maar helaas...ook toen, was het blijkbaar onmogelijk.

De kritiek van de Bijbel op geld en bezit is terecht. Het houdt ons vast, en maakt ons tot slaaf.

Het zorgt voor ongelijkheid en ongelijkwaardigheid.

We kunnen niet zonder, maar het helpt ons eigenlijk ook niet echt verder naar een wereld waarin mensen in vreugde en vrijheid kunnen leven.

En dan 2000 jaar later, wordt diezelfde onmogelijke omgang met geld, gethematiseerd in een gesprek tussen Jezus en een rijke jonge man. En ja... ik denk dat we allemaal wel met deze rijke jongeman te doen hebben. Want wat Jezus van hem vraagt is toch totaal niet realistisch, en mens onmogelijk voor iedereen! Want wie gaat dat nou doen.

Alles opgeven waar je zo hard voor hebt gewerkt en weggeven aan de armen.

Hoe kan Jezus dit van hem vragen? Goede meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven? Had de man Jezus gevraagd.

Daaruit klinkt al zijn wanhoop. Met het eeuwige leven, bedoelt hij niet de hemel zoals wij al snel denken, maar een leven dat eeuwigheidswaarde heeft, omdat het een leven is dat goed is in Gods ogen. Dan gaat het om een leven dat niet alleen nu en hier zinvol is, maar ook in het leven dat hierna komt.

En ik stel me zo voor, dat de jongeman deze vraag stelt, omdat hij, ondanks dat hij alles heeft wat zijn hart begeert, niet ontkomt aan het gevoel dat het echte leven aan hem voorbij gaat.

Grotendeels kan hij de leegte opvullen met nog meer werk, weelde en invloed.

Maar waarom en waartoe? Het lijkt allemaal zo voorbij te gaan aan de kern.

En dus zoekt hij zijn toevlucht bij Jezus.

Maar met het antwoord van Jezus kan hij niet uit de voeten. Hij dacht dat hij er met het navolgen van de geboden wel uit zou kunnen komen. Dat de zegeningen dan vanzelf wel zouden volgen. Maar de geboden zijn meer dan alleen regels om na te volgen.

Het gaat niet zozeer om de letter, maar om het eigen hart.

En bedroefd keert hij dus terug naar huis, na het antwoord van Jezus om alles aan de armen te geven en Jezus te volgen.

Hij heeft te veel weelde om los te kunnen laten. Alles opgeven, dat is te veel gevraagd voor hem.

En cruciaal is dat Jezus zich vervolgens richt tot zijn leerlingen.

Want daar is het hem eigenlijk om te doen.

De rijke jongeman, mocht even als voorbeeld fungeren, voor een les, die Jezus met name zijn discipelen wil bijbrengen. Want natuurlijk, hij weet ook wel dat de opdracht om alles los te laten onmogelijk is voor de jongeman.

Dat geen mens dat eigenlijk kan.

En dat is dan ook precies het punt. Jezus brengt hier ons onvermogen aan het licht en houdt ons een spiegel voor. Willen we een vredigere wereld, een wereld waarin mensen echt gelijk zijn, en vrij en vreugdevol samen kunnen leven.

Of anders gezegd: Willen we dat het Koninkrijk van God zichtbaarder wordt, dan moeten we flink aan de slag en moeten we eerst onszelf zien te bevrijden van machten die ons vasthouden.

En dat gaat dan niet alleen om bezit of geld, Maar eigenlijk om alles dat ons opslokt en waarin we vast kunnen zitten.

Dat het gaat het ook om andere dingen die we voor onszelf willen hebben, en waarmee we dan zelfredzaam en onafhankelijk zouden zijn.

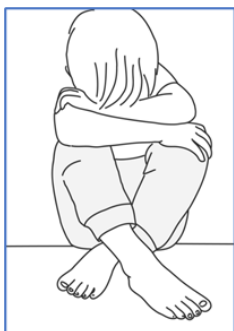
Denk aan: meer kennis, meer aanzien, een mooier gezonder lichaam, een betere prestatie.

Dingen waarvan we denken dat het ons gelukkiger zal maken, maar die ons eigenlijk alleen meer isoleren van anderen, en waarmee we op onszelf komen te staan.

Daarmee komen we niet vooruit. Zegt Jezus.

Het Koninkrijk komt er niet, als we alleen voor onszelf gaan. En onszelf veel te belangrijk vinden. Want het gaat vaak altijd ten koste van anderen.

En de leerlingen van Jezus moeten dit met name leren. Zij die eerder al ruzie maakten over wie van hen het belangrijkste is, en een bepaald machtig beeld hebben bij het Koninkrijk waar Jezus zo vaak over praat.

Het is anders dan zij denken.

Het Koninkrijk komt er alleen, als we in het leven kunnen staan als een kind.

Afhankelijk, kwetsbaar, nog vrij van allerlei banden en angsten en vertrouwend op een ander, op God. Het Koninkrijk komt niet met meer aanzien, en meer macht, het komt met zachte krachten, van liefde en genade, en ruimte voor elkaar.

Kinderen, zo spreekt Jezus dan ook zijn leerlingen aan. Wat is het moeilijk om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Het is nog gemakkelijker voor een kameel om door het oog van de naald te gaan, dan voor een rijke om het Koninkrijk van God binnen te komen.

Een treffend beeld. Het grootste dier van die tijd, kan onmogelijk door het kleinste gaatje dat er is. Maar het beeld komt nog meer tot leven, in de misschien wel bekende uitleg, dat het Oog van de naald een heel klein poortje in de stadsmuur van Jeruzalem zou zijn.

Een kameel van een rijke, rijk bepakt en bezakt met spullen en voedsel, zal alleen door het poortje kunnen, door alle bagage af te doen. Maar dat zal een onmogelijkheid zijn voor de rijke koopman. Liever zal hij dan de nacht buiten doorbrengen met zijn spullen, dan binnen zonder.

Het is dus al heel moeilijk voor een kameel om door het oog van de naald of het poortje te gaan, maar nog moeilijker is het dus voor een rijke om het Koninkrijk van God binnen te komen. Dat is moeilijk, dan wel onmogelijk.

Want een rijke heeft te veel wat hij niet los kan laten.

En zo wil Jezus voor ons de machten ontmaskeren die ons vasthouden.

Want het is voor ons allemaal onmogelijk. Loskomen van ons bezit, onze autonomie, onze zelfredzaamheid, Dat loslaten. We kunnen het niet. Dat zien we vandaag de dag ook om ons heen. In de klimaatcrisis bijvoorbeeld. Alleen als we allemaal afstand doen van een auto, van vlees, van oneerlijke goedkope producten, dan schiet het tenminste een beetje op. Of in de vluchtelingencrisis. Zelf een beetje ruimte en rijkdom opgeven, zodat een ander ook ruimte krijgt. Maar puntje bij paaltje, kunnen we het niet. We kunnen het niet. Het is onmogelijk. We zijn te bang, we willen te graag vasthouden. En dan komt Jezus met het bevrijdend woord. Bij ons is dat onmogelijk, maar niet bij God.

Want bij God is alles mogelijk. Bij God is alles mogelijk.

Wie zich aan Hem durft over te geven, zal het langzaam, beetje bij beetje leren.

Zal de moed ontvangen, om los te laten.

Omdat je bij God leert, dat je niet kunt vallen.

Omdat Hij het leven vasthoudt, en je niet aan je lot overlaat.

Bij God is het mogelijk, te veranderen.

En zo heeft Jezus ons waar hij ons wil hebben. Willen we een betere eerlijkere, vrolijkere wereld. Dan begint het bij onszelf. We moeten niet wachten op God, of op een overheid. Het begint bij ons. Wij moeten flink aan de bak. Om dit te leren: loslaten wat we zelf willen, omwille van elkaar en onze aarde, in plaats van vasthouden. Als wij dat eerst zelf kunnen, dan zal dat als vanzelf een uitwerking hebben in de wereld en in anderen om ons heen. En ja, dat is super eng en eigenlijk mens onmogelijk. Want we houden zo graag de controle.

Maar dankzij God is het toch een mogelijkheid.

Zijn vrede, zijn mildheid, zijn liefde, is groter dan wij kunnen bevatten.

Dus word je weleens cynisch als je het nieuws kijkt op de televisie?

Verlies je wel eens de hoop of baal je weer eens van jezelf, omdat je zo moeilijk vooruit lijkt te komen?

Geef dan niet op.

Maar voel dit zetje dat het evangelie je wil geven.

Ga zelf aan de slag en zoek God in alles wat je doet en denkt.

Laat je leiden door Zijn Geest, want in Hem is het onmogelijke mogelijk geworden. *Amen*

Gerdien Neels

Berichten van ambtsdragers en vrijwilligers

Schaal en kandelaar, herinneringsstenen.

Hiernaast ziet u de kandelaar en de schaal voor de herinneringsstenen.

Speciaal gemaakt voor ons, door cliënten van de Prinsenstichting in Purmerend. Dus uniek.

Het is een heel stil ontwerp. Gemaakt in samenspraak.

Een vorm en kleur die geen aandacht trekt. Precies de bedoeling, want het gaat tenslotte om de naamstenen die er in zullen liggen. De kaars komt uit de kaarsenmakerij van de abdij in Egmond.

Met ingang van het nieuwe kerkelijk jaar zal het in de kerk een plek hebben.

Wat is de Prinsenstichting.

De Prinsenstichting is een stichting die zorg en ondersteuning biedt aan mensen met een verstandelijke beperking.

De wensen, ambities en mogelijkheden van de cliënt worden heel belangrijk gevonden. Zo ook de creativiteit.

Er worden onder leiding, in dit geval een keramiste, mooie dingen gemaakt in het atelier. Vrij werk maar ook werk in opdracht.

De winkel waar het verkocht wordt is te vinden in de Breedstraat in Purmerend onder de naam "Fred's kadoshop en kunstatelier."

Het zijn leuke, verrassende, kleurrijke dingen.

Beslist de moeite waard er eens een kijkje te nemen.

Netty Lebbing

Bloemen en kaarten

De bloemen gingen met een hartelijke groet en bemoediging naar:

- 31 okt. mevr. Sjaan Faas - Kramer
- 7 nov. mevr. Bep Bakker - van Noord
- 14 nov. mevr. Marion van Elst
- 21 nov. dhr. en mevr. Eshan en Shiva Sanaeifar - Shahab
- 28 nov. dhr. Herman Derlagen
- 04 dec. dhr. en mevr. Piet en Iefke Kuiper - Fidder

De kaarten gingen naar:

- 31 okt. ds. Anne Gera Los
- 7 nov. mevr. Tineke v. d. Berg - Roosenboom en familie. Met oprechte deelneming wegens het overlijden van haar man, hun vader en opa Jan van den Berg

Lieve mensen,

U leest hierna een verslag met het resultaat van de afgelopen vergaderingen van de kerkenraad. We zijn weer goed op weg met dank aan alle ondersteuning op de achtergrond. Ook in deze tijd moeten we goed omgaan met verschillende opvattingen.

Ik wil bij deze ook wat complimenten maken aan een ieder, die het mogelijk maakt om goed georganiseerde kerkdiensten te houden.

Bijvoorbeeld de cantorij uitnodigen- van dominees- koffiediensten- roosters maken- opnames maken van preken- volgens de huidige regels en toch met respect en aandacht begrafenissen regelen.

Ik heb nog lang niet alles genoemd.

Het zijn soms van die dingen, die je heel gewoon vindt. Bijvoorbeeld afgelopen zondag het herdenken van de overledenen van dit kerkelijk jaar: uitnodigingen versturen- rozen en kaarsen kopen, daarbij een goede preek, wat een organisatie.

Laten we dankbaar zijn met al deze zaken, die wel goed gaan.

We tellen onze zegeningen.

Anneke Hogenes

Bericht vanuit de kerkenraad

Dick van Arkel, interim-predikant

Vanuit het Team Mobiliteit van de Protestantse Kerk in Nederland zal per 1 januari a.s. ds. Dick van Arkel tijdelijk worden verbonden aan onze gemeente in Oostzaan.

Het besluit tot het inschakelen van een interim-predikant is in de septembervergadering genomen, in overleg met afgevaardigden van het breed moderamen van de classis Noord-Holland, de heren Peter Verhoeff en Kees de Soet.

Binnen korte tijd is er contact gelegd met het mobiliteitsbureau van PKN Utrecht, waarbij is aangegeven wat de ondersteuningsbehoefte is. Op basis daarvan is geadviseerd om dhr. Dick van Arkel te benaderen. Na een voorgesprek met een kleine afvaardiging, hebben kerkenraad en interim-predikant op 4 november met elkaar kennis kunnen maken en na afloop waren kerkenraadsleden en interim-predikant unaniem positief over het met elkaar aangaan van de interim samenwerking.

Door de kerkenraad is de volgende opdracht omschreven:

- Het vanuit de onafhankelijke positie aangaan van gesprekken met individuele of kleine groepen gemeenteleden om de situatie binnen onze gemeente te analyseren
- Het bijwonen van de kerkenraadsvergaderingen, waar kort verslag wordt gedaan van de bevindingen en waarbij input wordt gegeven vanuit de adviserende en begeleidende rol.
- Het in overleg met kerkenraad en gemeente ondersteuning bieden bij de vorming van een adequaat moderamen en een goed functionerende kerkenraad
- Het helpen uitzetten van lijnen naar de toekomst met betrekking tot de exploitatie van het gebouw en de ondersteuning van de kerkelijke gemeente, waarin ook de structuur van verantwoordelijkheden wordt meegenomen.
- Ondersteuning bieden in het reeds opgestarte traject waarbij wordt gekeken naar eventuele samenwerkingsmogelijkheden met de Nederlands Gereformeerde Kerk
- Indien de tijd daar rijp voor is ondersteuning bieden bij aanstellen en begeleiden van de beroepingscommissie voor de invulling van de vacante predikantsplek
- Het af en toe voorgaan in diensten, waarbij in overleg wordt gekeken naar wat haalbaar is wat de tijdsbesteding betreft

Tijdens de kerkenraadsvergadering kwamen we uit op een geschatte benodigde ondersteuning van 8 uur per week gedurende een jaar. We vertrouwen op een prettige samenwerking in het komende jaar, waarbij interim-predikant, kerkenraad en gemeente met elkaar toewerken naar een goede basis voor het beroepen van een nieuwe enthousiaste predikant(e).

Ds. Dick van Arkel

Met 30 jaar ervaring als gemeentepredikant (het laatst in Castricum, Noord-Holland) en de opleiding tot interim-predikant, is Dick van Arkel als 'predikant in algemene dienst' momenteel werkzaam voor het landelijke kerkverband van de Protestantse Kerk in Nederland.

Dick van Arkel is oorspronkelijk afkomstig uit het onderwijs, studeerde theologie in Utrecht, Leiden en Amsterdam en promoveerde aan de Vrije Universiteit op een liturgie wetenschappelijk onderzoek. Dick woont momenteel in Leusden bij Amersfoort en heeft samen met zijn echtgenote Heleen drie kinderen mogen ontvangen.

Wat doet een interim-predikant?

We kennen een interim-manager en een interim-directeur, vaak niet de meest geliefde personen omdat ze vervelende klussen zoals een reorganisatie moeten doorvoeren. Zo'n interimmer zorgt vaak voor onrust, gaat soms niet al te zachtzinnig te werk, trekt na verloop van tijd de deur weer achter zich dicht en laat de mensen en de organisatie (soms ontredderd) achter. Zo niet de interim-predikant.

Ds. Van Arkel heeft bij dit interim-werk persoonlijk ook niet zoveel met managementtermen als procesbegeleider, coach, conflictbemiddelaar of beleidsmaker.

Een interim-predikant werkt graag vanuit het besef dat ons geloof ook in soms uiterst lastige situaties heilzaam en helend kan zijn, terwijl er tegelijk en gezamenlijk hard wordt gewerkt aan het bereiken van gestelde doelen.

Een interim-predikant doet haar of zijn werk dus allereerst als predikant. Dat wil zeggen dat de taal en traditie van de Bijbel, het geloof, de theologie, de kerk en de gemeenteopbouw worden ingezet en de motivatie vormen om dit specifieke en gespecialiseerde werk te doen.

In de 'gereedschapskist' van de interim-predikant zitten kennis en vaardigheden op het gebied van groepsdynamica, conflicthanteringsmodellen, procesbegeleiding, gespreksvoering, agogische vaardigheden en zo meer.

In het algemeen gesproken: wanneer een gemeente in wat onrustig en onbekend vaarwater terecht is gekomen, begeleidt de interim-predikant bij het zoeken en vinden van een nieuwe koers.

Zo'n proces bestaat dan vaak uit twee tegengestelde aspecten: het hervinden van de rust aan de ene kant en het vinden van nieuwe uitdaging(en) aan de andere kant.

Een coördinator van het Team Mobiliteit van de PKN maakte daarvoor graag de vergelijking met een lange autoreis naar een vakantiebestemming.

Dan zet je na verloop van tijd de auto stil op een parkeerplaats, je neemt even rust, pakt de routekaart er nog eens bij, je bepaalt waar je staat en hoe je de reis wilt vervolgen. Die omschrijving past aardig bij het werk van een interim-predikant.

De interim-predikant is geen tijdelijke gemeentepredikant, gaat niet in een pastorie wonen en kan ook niet beroepen worden in een gemeente die zij/ hij in vacaturetijd mogelijk begeleidde. Kerkordelijk is de interim-predikant geen lid, maar adviseur van de kerkenraad. Dat geeft ook de ruimte en vrijheid om zaken aan de orde te stellen die mogelijk gevoelig liggen. Eén van de eerste taken is het gesprek over de afbakening van de opdracht en het takenpakket. Die opdracht werd in onderling gesprek en met elkaar afgestemd zoals hierboven is beschreven vanuit de kerkenraad.

A.s. zondag 9 januari a.s. hoopt ds. Dick van Arkel voor het eerst voor te gaan in de Grote Kerk. Het is ons verlangen en gebed dat we in gezamenlijkheid de onmisbare zegen van God zullen ervaren.

Dik de Vries

Maandelijks koffieochtend in het BJC

Beste mensen,

Het is een lastige tijd.

We hebben als seniorencommissie besloten de kerst-koffieochtend van 15 december niet door te laten gaan.

De aanwezigheid van een groter aantal mensen zal nu tóch problemen opleveren.

Wél bent u zoals gewoonlijk in kleine kring weer van harte welkom voor de normale koffieochtend.

“Normaal” zal dan wel zijn met **QR-code of vaccinatiebewijs** en met inachtneming van de 1,5 meter.

We kunnen het helaas niet leuker voor u maken maar de koffie staat evengoed klaar.

Graag tot ziens dus in het Bartel Jacobsz Centrum op 15 december, 10.00 uur.

Met groet, de seniorencommissie.

voor inlichtingen tel: 075-7721765

College van Diakenen

Hierbij het overzicht van de zondagse collectes in de periode augustus/begin oktober.

<i>datum.</i>	<i>bestemming.</i>	<i>bedrag</i>
1/8	Rudolphstichting.	€ 67,75
8/8	Bartiméus.	€ 72,25
15/8	KIA Zomerzending.	€ 65,75
22/8	Voedselbank Zaanstreek.	€ 120,20
29/8	SOS Kinderdorpen.	€ 109,00
5/9	Oikokrediet.	€ 114,60
12/9	Edukans.	€ 107,60
19/9	KIA Najaarszending.	€ 106,50
26/9	SOS Kinderdorpen.	€ 125,10
3/10	Vredesweek.	€ 93,45

Met vriendelijke groet,

Wim Lebbing

Collectebestemmingen diaconie

19 december: Bethaljada in Suriname

Bethaljada is een huis waar meervoudig gehandicapte kinderen en jong volwassenen wonen of dagbesteding hebben. Op deze manier kunnen zij b.v. een tillift aanschaffen, wat heel belangrijk is, ook in Nederland, want anders gaat je rug eraan.

24 december: Kerstnachtdienst noodhulp

Het is niet ver te zoeken, overstromingen in Limburg, Duitsland en in België, het is nog steeds niet klaar en al de lockdowns doen er ook geen goed aan. Het geld raakt op. Maar ook verder weg in de arme landen zijn de mensen weer hun huis kwijt, soms voor het 2^e of 3^e jaar op rij. Kerk in Actie kan veel doen met de organisaties ter plaatse.

25 december: Kinderen in de knel

Door alle toestanden in de wereld zijn kinderen vaak de dupe. Door alle rampen, oorlogen en vluchten komen de kinderen vaak in de verdrukking. Miljoenen kinderen hebben geen veilig thuis en geen schouder om op uit te huilen. Kom op voor Kinderen in de Knel en geef grif aan deze collecte voor wereldwijde ellende.

26 december: Tweede kerstdag

Op deze speciale kerstzangochtend wordt de laatste SOS-collecte van dit jaar gehouden. U kunt uw quotum van dit jaar nog bijstellen in deze collecte.

31 december en 2 januari: zijn de collectes voor het plaatselijk diaconaat.

9 januari: Exodus Net als de uittocht uit Egypte, lijkt de tocht van ex-gedetineerden te gaan met vallen en opstaan. Net als de bloemen die regelmatig naar Zaandam worden gebracht door de kerken in de Zaanstreek als bemoediging, willen we helpen met een geldelijk steuntje in de rug via de collecte.

16 januari: Vluchtelingen hulp Nederland

Wat moet ik daar over zeggen, iedere avond zie je beelden van wanhopige mensen bij de Poolse grens. Mensen die het kanaal oversteken om daar hun graf te vinden. Je moet erg wanhopig zijn om je land te ontvluchten met alle ontberingen. Vluchtelingen hulp heeft geld nodig om de mensen te helpen een plek te geven en vinden hier in Nederland.

23 januari: JOP

Interactief aan de slag met de bijbel. Bij ons in de kerk zou je het niet zeggen, maar er zijn gelukkig nog veel plaatsen waar ze aparte jeugddiensten houden die goed bezocht worden. Kliederkerk voor de kinderen. Graag uw bijdrage, want wie de jeugd heeft, heeft toekomst.

30 januari: SOS-Kinderdorpen

In deze tijden wordt er gemerkt hoe onmisbaar onze steun is. Door de afgelopen tijd is er veel leed ontstaan, hier en wereldwijd, vooral bij kinderen die wees geworden zijn. SOS doet haar best om deze kinderen een goed familiehuis te geven. Wij collecteren voor ons dorp Leh Ladakh.

6 februari: Werelddiaconaat

De klimaatverandering heeft niet alleen bij ons verandering, maar wereldwijd. Er wordt veel over gesproken, maar laten we er wat aan doen. Gewoon thuis beginnen in het klein, misschien komen er dan weer langzaam aan positieve berichten over **gelukke** oogsten. Hartelijk dank, ik wens ons allen een positief 2022.

Namens de diaconie: Ank Verwer

Kerkdiensten 2^e helft december 2021 en januari 2022

Zondag 12 december
Aanvang 10.00 uur

Ds. Neely Kok uit Amsterdam
organist: Ton Senf
Collectebestemming: Drugspastoraat
Derde Advent

Zondag 19 december
Aanvang 10.00 uur

Ds. Bart Vijfvinkel uit Oostzaan
organist: Hans Rijken
Collectebestemming: Betheljada
Vierde Advent

Zaterdag 24 december
Aanvang 21.00 uur

Ds. Pieter van der Woel uit Assendelft
Collectebestemming: Noodhulp
Kerstdienst

Aanmelden op de website www.grotekerkoostzaan.nl

Zaterdag 25 december
Aanvang 10.00 uur

Ds. Klaas Holwerda
Collectebestemming: Kinderen in de knel
Eerste Kerstdag

Zondag 26 december
Aanvang 10.00 uur

o.l.v. gemeenteleden
organist: Hans Rijken
Collectebestemming: SOS-Kinderdorpen
Tweede Kerstdag, Zangdienst

Vrijdag 31 december
Aanvang 19.30 uur

Ds. Hetty van Galen
Collectebestemming: Plaatselijk diaconaat
Oudjaarsvesper

Zondag 2 januari
Aanvang 10.00 uur
Vanaf 9.30 uur

Dhr. Cor Ofman uit Amsterdam
Collectebestemming: Plaatselijk diaconaat
Inloop Nieuwjaarswensen

Zondag 9 januari
Aanvang 10.00 uur

Dhr. Dick van Arkel, onze interim-predikant
Collectebestemming: Exodus

Zondag 16 januari
Aanvang 10.00 uur

Ds. Frank Werkman uit Vathorst
Collectebestemming: Vluchtelingenhulp Nederland

Zondag 23 januari
Aanvang 10.00 uur

Ds. Gerson Gilhuis uit Amsterdam
Collectebestemming: JOP
Afscheid van Mirjam de Rijk als jeugdouderling

Zondag 30 januari
Aanvang 10.00 uur

Ds. Rinse Reeling Brouwer uit Amsterdam
Collectebestemming: SOS-Kinderdorpen

Zondag 6 februari
Aanvang 10.00 uur

Ds. Th. Wielsma
Collectebestemming: Werelddiaconaat

God heeft het eerste woord Liedboek 513

God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

God heeft het eerste woord.
voor wij ter wereld kwamen
riep Hij ons reeds bij name,
Zijn roep wordt nog gehoord.

God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.

God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

Geef voor kinderen in Griekenland

ILANA: "HELP ME DE MOED NIET TE VERLIEZEN"

Duizenden vluchtelingenkinderen groeien op in Griekenland. Meisjes zoals Ilana (17) uit Afghanistan. Wij gunnen hen een beter leven. Daarom komen we in actie en geven we de hoop van advent door. Doet u mee? Bedankt namens kinderen zoals Ilana.

Kijk op www.kerkinactie.nl/ilana

Vrienden Grote Kerk, december 2021

Best wel een dynamisch en raar jaar 2021 achter de rug met de Vrienden van de Grote Kerk in Oostzaan. Alsof de coronapandemie ons een zetje heeft gegeven om het gemeenschapsgevoel in Oostzaan gezamenlijk te gaan versterken? In 2021 ontstonden er drie nieuwe activiteiten. Tijdens de lockdown “Leren in de kerk” en na de zomer “Tafelen en Film in de Kerk”. Allemaal activiteiten gerealiseerd door verschillende Oostzaanse partijen. Een unieke samenwerking met de mensen van de PKN, de gemeente Oostzaan, Local Heroes, Welzijnwonenplus, Jong Oostzaan en het Wapen van Oostzaan. Wat een voorrecht dat wij in ons dorp nog mogen beschikken over een monumentaal kerkgebouw, waar dorpsgenoten door de eeuwen heen hun leven hebben gedeeld. Wat een zegen dat de Grote Kerk ook tijdens de coronapandemie een schuilplaats is voor mensen die elkaar willen ontmoeten. Inmiddels groeit de opvatting over de verbreding van de bestemming van de Grote Kerk, zowel een godshuis, als een dorpshuis.

Tafelen in de Grote Kerk

Ook de tweede Tafel was een feest op 11 november 2021. Ruim 50 gasten namen deel aan het diner aan en ruim 100 kinderen bezochten al zingend met hun ouders en lampionnen de sfeervolle kerk. *(zie het filmpje op de website van de kerk www.grotekerkoostzaan.nl)* Tussen de diner gangen door werd de sint Maarten traditie gevierd met een schitterend optreden van Evelien Leguit. De vele vrijwilligers Welzijnwonenplus maakten de avond tot een feest.

Film in de Grote Kerk

Op 20 november 2011 zijn we van start gegaan met Film in de Grote Kerk, georganiseerd door Bard. De jongens van Bard (studenten HBO erfgoed, Amsterdam) kunnen wij niet meer missen. Tijdens de afgelopen twee jaar denken en werken zij mee met de Vrienden Grote Kerk.

Veertig gasten hebben een schitterende eerste Filmavond beleefd, met live muziek en een inleiding op de film Breakfast at Tiffany met Audrey Hepburn.

Programma december 2021 en januari 2022

I. Tafelen

Donderdag 9 december 2021

- een brunch in de Grote Kerk i.p.v. een diner wegens corona maatregelen/tijdstippen
- tijd: 13.00-1500 uur
- thema: kerst
- kosten: 10 euro per persoon exclusief drank
- QR-code verplicht en bij verkoudheid vooraf een zelftest gebruiken of thuisblijven
- Opgaven:
 - Owen de Dood: 0637137374
 - Nancy Sijmonsbergen: Nancy@welzijnwonenplus.nl

II. Kerst to go in Oostzaan, 24-12-2021 (onder voorbehoud) kijk op de website!

Het kerkplein, gelegen in het hart van Oostzaan, met de Grote Kerk, het Wapen van Oostzaan, het Gemeentehuis en de Try-Out leent zich uitstekend voor een Kerst to Go op vrijdagmiddag 24-12-2021, binnen de kaders van de Covid maatregelen.

Donderdag 20 januari 18.00-20.00 uur

Vierde Tafel in de Grote Kerk

Plan

Voordat de kerstdagen van start gaan zullen wij, Stichting vrienden Grote Kerk Oostzaan en WelzijnWonenplus een Kerkplein-kerstactiviteit organiseren met een gastvrije Grote Kerk. Het Plein zal worden omgetoverd in kerstsfeer door het plaatsen van een grote kerstboom, vuurschalen en hooibalen. Kerstwensen kunnen worden opgehangen in de grote kerstboom, met ruimte voor gesprek en verstillig.

Er zullen kraampjes komen met glühwein, chocolademelk, kerstkoekjes en stol.

De lokale media zal worden gevraagd live verslag te doen.

Nu maar hopen dat Covid geen roet in het eten strooit..... na het vertrek van Sinterklaas.

Hou de website in de gaten.

Tijd: 15.00-19.00 uur

Organisatie

Vrijwilligers van WWP en St Vrienden zullen samen optrekken als hoofdorganisatoren en actief inzet vertonen. Zij zullen zowel de omliggende ondernemers bij het plan en de uitvoering betrekken, als zorg dragen voor het handhaven van Covid maatregelen.

III. Film

Zaterdag 28 januari en 5 maart 2022, 19.30-21.30 uur

IV. High tea in de Grote Kerk

Vrijdag 12 maart 2022, 14.00-16.00 uur

Ton Senf

Een pelgrimstocht met de auto?

Wij hadden in november twee weken vakantie opgenomen. Het was even bedenken wat we zouden doen. We lieten het hangen van het weer en de op dat moment geldende coronaregels en situatie. Uiteindelijk werd het de route die pelgrims volgen vanuit Tours in Frankrijk (Camino Francés) via de Pyreneeën midden door het Noord-Spanje.

Over veel bergweggetjes, door dorpen en stadjes waarin we heel wat kloosters en kerken gezien hebben, bereikten we Santiago de Compostella.

Hoewel wij niet de ontberingen van de pelgrims (blaren, regen, kou, hete zon, volle herbergen) hadden ondergaan, was het ook voor ons een bijzondere ervaring om na deze tocht op het plein bij de kathedraal van Santiago te staan.

's Avonds namen wij deel aan de (Spaanse) mis voor de pelgrims. Hier werden de landen genoemd waar de pelgrims die dag vandaan gekomen waren. Indrukwekkend dat mensen vanuit de hele wereld deze reis ondernemen, daar waren we toch een klein beetje deel van.

Weer onderweg naar Frankrijk volgden we de kustroute, de Camino del Norte.

Ook hier kwamen we nog pelgrims tegen alleen dan in tegenovergestelde richting. Een bijzondere reis met prachtige uitkijkjes in de bergen en op de zee, volop aandacht voor elkaar, maar ook voor de historie van de plekken waar we langs kwamen en overdenking en bezinning in de kerken die we bezochten.

Een bijzondere reis waar we nog veel aan zullen denken.

Wietske Wijnja

Terugtocht

Ergens op het wereldwijde web las ik een zin die me is bijgebleven: *De langste reis van een mens is de reis van het hoofd naar het hart*. En zo'n zin blijft me dan bij. Ik denk er over na, ik ga hem mentaal herkauwen en probeer de kern van zo'n uitspraak te begrijpen.

De langste reis is van het hoofd naar het hart ... is dat zo?

Ontegenzeggelijk dat nu ik 80 ben, ik me in deze uitspraak herken. Naar de jaren verstrijken ben ik meer van mijn verstand naar mijn gevoelens toegegroeid – ik begin meer en meer op mijn gevoelens te vertrouwen en deze ook meer en meer naar buiten te brengen.

Maar is het de grootste reis? Ik kwam tot het inzicht dat het meer een *terugtocht* is.

Als we worden geboren zijn we onschuldige mensenkinderen die met verwondering de geuren de beelden en geluiden waarnemen. En we leren deze beelden, geuren en geluiden lief te hebben.

Maar we groeien op en de waarnemingen vanuit ons hart worden al spoedig geconditioneerd

door de realiteit van het leven. Op de school moet je je richten naar de leiding, en je hebt je in de samenleving te houden aan de algemeen geldende regels.

Je wordt ouder en gaat aan het werk waar je in een structuur terechtkomt van gezag, orde en prestatie. Dat gaat zo voort, tot je ergens in de 50 of 60 jaren oud je realiseert dat je een gezagsgetrouwe burger bent geworden van de maatschappij, dat je hebt bijgedragen aan de welvaart van de maatschappij, dat je je burgerplichten hebt vervuld maar ook dat je één ding helemaal bent vergeten.....jezelf.

Dat onschuldige kind dat met verwondering de wereld in keek, is verworden tot een Sofinummer, wachtwoorden, een post- en pincode. Je hebt de reis van het hart naar het hoofd zo goed als voltooid. Op het moment dat je je dit realiseert begint de terugreis. Je ervaart hoe de maatschappij zich ontwikkelt en je ziet hoe de jongere generatie in dezelfde patronen wordt grootgebracht. De reis van de het hoofd naar het hart - de terugtocht - vangt aan.

Ik kreeg enkele jaren geleden twee prachtige ervaringen vanuit het Universum aangereikt die deze gedachtegang ondersteunden. Wandelend bij de kerk kwam om de hoek van de kerk een meisje - ik schat een jaar of twee - letterlijk aanhuppelen. Ze huppelde naar het monument van Jacob Corneliszoon dat daar in het water staat. Dat water beweegt, ze stond stil en keek met oprechte verwondering naar dat bewegende water. Oprechte verwondering - waarschijnlijk had ze dit zo nog niet eerder gezien. Kinderlijke en oprechte verwondering rechtstreeks vanuit haar hart. Dan die andere ervaring. Ik liep enkele jaren geleden vlak bij de school, waar mijn kleindochter zat. Ik loop op enig moment langs de school wanneer de kinderen buiten spelen. Door de veelheid van kinderen zie ik haar niet maar zij ziet mij wel. Dan dat kostbare moment: ze ziet me en toont de neiging naar me toe te hollen: Opa !!...Maar in een fractie van een seconde staat ze stil, ze realiseert zich dat ze op school is en dat ze niet spontaan naar Opa kan hollen en stopt abrupt met haar beweging naar Opa. Ze steekt haar handje op en wuift naar Opa.... Dag Opa....Een voorbeeld van conditionering, van vorming door opvoeding. Haar hart gaf in: *ha, Opa, ik ga naar hem toe*, maar gelijk beseft ze dat dat niet kon omdat ze zich hoorde te gedragen naar de regels van de juffrouw. Ze is begonnen aan de reis van het hart naar het hoofd en zal pas op een tijd wanneer Opa alleen maar een herinnering is, zich bewust worden van de terugtocht van het hoofd naar het hart.

Dit overziende met m'n 80 jaar die ik achter me heb wens ik alleen maar dat ik de reis van het hoofd naar het hart helemaal kan voltooien en kan rekenen op een veilige thuiskomst.

Jan de Waal

Zonnewende (ingestuurd door Adrie Dil)

Kan de Joodse overlevering over het ontstaan van het Zonnewendefeest niet verhelderend werken, nu het Licht van het Kerstfeest verduisterd dreigt te worden door de discussies van wijze en geleerde theologen en historici?

Een Joodse kennis maakte mij attent op hetgeen in de Babylonische Talmoed daarover geschreven staat in Tractaat Aboda Zara (Afgodendienst) blz. 8a.

Dit feest blijkt ingesteld te zijn door Adam, de eerste mens! Na, door zijn zondeval, verdreven te zijn uit de Hof van Eden, bespeurde hij het afnemen van de daglengte van de dagen.

Aangrijpend wordt beschreven dat hij dacht dat de wereld nu, door zijn zondeval, weer tot de duisternis zou terugkeren en weer woest en ledig zou worden.

Dit zou dus de dood zijn, die hij moest ondergaan. Hij bracht daarop 8 dagen in vasten door.

Toen de dagen toch weer begonnen te lengen vierde hij 8 feestdagen. Het volgende jaar vierde hij 8 feestdagen voor en na de Zonnewende. Hier wordt ook aangehaald Psalm 139:5: "Gij omgeeft mij van achteren en van voren!" Maar gaat de overlevering dan verder "Hij vierde ze 'in Naam van de Hemel', zij (de volken, de Romeinen) in naam van de dienst aan de sterren.

Daarom mochten de Joden zich, omstreeks die tijd onder andere, niet ophouden met deze sterrendienaren (astrologen, afgodendienaren).

Duidt het mysterie van de maagdelijke geboorte van de tweede Adam, een levendmakende geest zoals de echte "gnosticus" Paulus die beschrijft in 1 Kor. 15 niet de echte Zonnewende aan. Juist als Zonne der Gerechtigheid! Hij zal de nieuwe, de achtste dag doen opgaan!

De geestelijke Zonnewende! Komen daarom de magiërs uit het Oosten, die ook astrologen waren, erkennen dat aan dit Kind de macht gegeven is? Hij staat boven de sterren, hij houdt ze in zijn hand, heeft ze in zijn macht! Staat daarom de ster stil en aanbidt zo dit Kind, dat naar men zegt, de zoon van Jozef is? Mogen nu de zonen van de bijvrouw van Abraham, Kethura, door hem naar het Oosten gezonden (Gen. 25:6) na 42 geslachten weer terugkeren? (zie geslachtregister van Mattheus)

Viert daarom de Kerk op de 13^e dag van Kerstmis Driekoningen?

Is de macht van de 12 sterrenbeelden, waar velen zich nog door laten leiden, niet voorbij?

Zij erkennen dat dit kind nu alle macht heeft als Jozua, (de Here redt, verlost, maakt gelukzalig). Helaas is deze naam 'vergiekst' tot Jezus.

In de Boeken van het Verbond mocht een Jozua het volk Israël na 42 pleisterplaatsen in de woestijn (Numeri 33) het land van Abraham binnenvoeren en bracht hij de planeten, zon en maan, tot zwijgen. (Jozua 10:12)

Nu herstelt de tweede Adam, de laatste Adam naar Paulus, het echte Zonnewendefeest, vergeestelijkt het stoffelijke feest van de stoffelijke, eerste mens!

In het "Galilea der volken"(Mt.4:15) mag het licht van de Zonne der Gerechtigheid opgaan! Werkt zo de overlevering van Israël niet verhelderend voor de nog kinderlijk gelovenden uit de volken? Maar is Hij niet gekomen om het juist te openbaren? Zitten zo in het Nieuwe

Testament niet de sappen van de edele olijfstam voor de volken verborgen?

Bedoelt Paulus dit niet in zijn brief aan de Romeinen (hft 11)? Ook voor de duiding van de oude feesten van de volken? Zijn vermaning aan de volken om niet hoogmoedig te worden schijnt vooral in onze tijd nogal in de wind geslagen te worden.

Voor de wortels van het Kerstfeest in het Joodse Channuka moet ik u verwijzen naar het boek De Bijbel als Schepping.

Ds. J. D. Wuister † (overleden in 2010)

Verhaal over een vreemde diefstal

Het was in het jaar 2000 op het motorschip Swallow onderweg van Koper Slovenië naar Burgas in Bulgarije, ik weet het niet zeker, maar ik denk dat we in ballast waren. (dus leeg schip).

Na de Adriatische Zee, passeer je de Ionische zee, dan de Egeïsche Zee en dat gaat zonder verdere problemen, maar dan komt het! Je komt dan in de buurt van Turkije, namelijk de Dardanellen dat is Turkije en daar moet je toch doorheen om in de Zwarte Zee te komen. Dan zegt de wet in Turkije, wat ik altijd raar heb gevonden, ben je

bestemd voor een Turkse haven ben je zowel in de Dardanellen als passage Bosphorus verplicht om een loods te nemen. Heb je als eindbestemming een haven die niet aan Turkije toebehoort dan mag je alles zonder loods doen.

Maar goed wij waren bestemd voor Bulgarije dus wij mochten zonder loods, tenminste, als je alle documenten en papieren in orde hebt, namelijk voor vertrek uit Koper moet je alle gegevens en dat zijn er nogal wat, allemaal per telex hebben weggestuurd. Al je certificaten moeten up-to-date zijn, anders kun je het schudden en krijg je geen toestemming, om door de Turkse wateren te varen. En wat ook vaak helpt om de mensen in Turkije te paaien is wat toe te voegen aan al het papierwerk. Een kleine versnapering, zoals een fles whisky of een slof sigaretten, dan gaan er een hoop deuren voor je open. Ik heb het vroeger meegemaakt, ik was toen nog eerste stuurman, dat de kapitein weigerde om met die omkoperij mee te doen, dat heeft wel twee dagen langer passage gekost.

ben je bestemd voor een Turkse haven ben je zowel in de Dardanellen als passage Bosphorus verplicht om een loods te nemen. Heb je als eindbestemming een haven die niet aan Turkije toebehoort dan mag je alles zonder loods doen. Maar goed wij waren bestemd voor Bulgarije dus wij mochten zonder loods, tenminste, als je alle documenten en papieren in orde hebt, namelijk voor vertrek uit Koper moet je alle gegevens en dat zijn er nogal wat, allemaal per telex hebben weggestuurd. Al je certificaten moeten up-to-date zijn, anders kun je het schudden en krijg je geen toestemming, om door de Turkse wateren te varen. En wat ook vaak helpt om de mensen in Turkije te paaien is wat toe te voegen aan al het papierwerk. Een kleine versnapering, zoals een fles whisky of een slof sigaretten, dan gaan er een hoop deuren voor je open. Ik heb het vroeger meegemaakt, ik was toen nog eerste stuurman, dat de kapitein weigerde om met die omkoperij mee te doen, dat heeft wel twee dagen langer passage gekost.

Nu schrijf ik hier een flesje en een slof sigaretten, maar dat zijn er beduidend meer.

Terug te komen op mijn verhaal: bij aankomst van de Dardanellen sein je met de seinlamp de autoriteiten in Canakkale en vraag je om passage, je vaart dan door tot je voor de ingang van Canakkale bent en ga dan dead slow varen om de dokter en andere autoriteiten langs zij te nemen. De stuurman gaat met een tas en alle documenten plus de presentjes met de loodsladder overstappen naar dat andere bootje langs zij. De stuurman geeft dan alle papieren aan die hoge omes die gaan dan papieren controleren. Maar zo gauw als ze de presentjes zien stempelen ze snel alles af en kan de quarantaine vlag gestreken en krijgen dan toestemming om door te varen. Na de Dardanellen krijgen we nog de Marmara zee en dan bij aankomst de Bosphorus, waar we Ten anker gaan en wachten op orders. Je krijgt dan een nummer wanneer dat wordt opgeroepen op de vhf dan moet je anker op en in het konvooi voegen en zo ga je dan achter elkaar aan door het vaarwater van de Bosphorus.

In de Zwarte Zee aangekomen kun je je voorbereiden op de volgende aanslag op je hart, namelijk de autoriteiten in Bulgarije, die houden ook wel van presentjes.

Toch viel het mee omdat we 's nachts aankwamen en iedereen dus ook de Bulgaren zo snel mogelijk weer van boord wilden, om van hun slaapruster te kunnen gaan genieten. Met een uur was alles in kannen en kruiken en was het schip ingeklaard en konden wij ook gaan slapen.

Maar wat gebeurde er die nacht? De hele bemanning is gaan slapen met de waarschuwing doe je hut op slot, want er kan worden ingebroken. De hele bemanning had zijn hut op slot behalve onze eerste WTK die had dan ook nog zijn sleutel aan de buiten kant van zijn deur hangen. Dus toen iedereen lag te slapen kwamen er een zootje vrouwen van lichte zeden aan boord, met dien verstande hier valt wat te halen, en dat bleek dus ook zo te zijn. Ze hebben met die sleutel dat toevallig ook nog een loper is, waar je mee in alle hutten kan komen, de boel bestolen. Toen iedereen ook aan het ontbijt zat was er grote paniek onder de bemanning, elk bemanningslid was een zootje geld kwijt, dus ik vlieg naar beneden om te kijken of ik wat kwijt was, want alle papieren, paspoorten, monsterboekjes noem maar op lagen nog op de salontafel.

Dat hadden ze niet gestolen waar al ik al heel erg blij mee was, anders had ik wel in de problemen gezeten. Ik keek in mijn portefeuille en daar was wel het een en ander uitgehaald.

So What! Eerste WTK geroepen en de huid vol gescholden, hoe kun je nou die sleutel in het slot laten hangen, wanneer iedereen gewaarschuwd was: doe je hut op slot.

De agent gebeld en gezegd wat er was voorgevallen, die kwam dan ook met grote spoed aan boord en die vertelde ons dat dit al vaker gebeurd was. Dat er vrouwen van lichte zeden aan boord van schepen komen om zo een centje bij te verdienen. Maar deze dames moeten wanneer ze het haventerrein willen verlaten door een poort en worden dan gecontroleerd of ze iets hebben gestolen.

Waar hebben deze dames het geld gelaten? Toen ze door de poort gingen en werden gecontroleerd en niets werd gevonden.

Ik denk zelf dat deze dames een of andere binnenzak in hun lichaam hebben, waar wel een rolletje papiergeld in kan maar geen paspoorten of monsterboekjes, want anders zou je dat meenemen, dat brengt veel meer geld op.

Zoals paspoorten brengen in de criminele wereld een vermogen op, maar goed voor mij en voor de hele bemanning is je paspoort toch van levensbelang en dus een geluk dat ze dat niet mee konden nemen.

Er is wel aangifte gedaan door de agent, maar tot vandaag nooit meer iets van gehoord, het gaat daar net zoals hier in Holland het wordt in de onderste la gegooid en er wordt nooit meer naar gekeken. Ik heb het wel doorgegeven aan de rederij, als er ander een schip van onze rederij dezelfde reis zou maken hij gewaarschuwd werd.

De terugreis naar Moerdijk in Nederland is zonder problemen verlopen, daar is verder niets over te vertellen'.

(Ik heb het steeds over agent, maar dat is iemand die ons vertegenwoordigt in de haven waar we op dat moment zijn, deze hebben een kantoor daar en hebben mensen in dienst die alles voor ons regelen zoals, over de lading, de papieren met emigratie, douane en of we geld nodig hebben, zoals buitenlandse valuta enz. enz.)

Met vriendelijke groet, Alex Giethoorn

Bericht van de NGK, zij hebben een Adventsproject: BELEVEN NAAR KERST

Op het moment van uitkomen van deze Kerkbuurten zijn er al twee middagen geweest, maar op onze website staat alle informatie. De thema's van deze middagen zijn:

Verwachten - Verwonderen - Vervullen - Verlangen, 28 november - 5 december -

12 december - 19 december Komt u ook? U bent van harte welkom!

Op de genoemde zondagen vanaf 15:00 uur (duur: ± 1 uur) Witte Kerkje, Kerkbuurt 64 in Oostzaan Inclusief koffie, thee en iets lekkers Entree: Gratis.

Het concert van ZIM (Groot Zaaans kerstconcert in de Westzijderkerk) in Zaandam, Gaat vanwege de coronamaatregelen niet door!

Bedankje

Lieve mensen wat een prachtige bos bloemen kreeg ik van jullie aangereikt, gebracht door Jans Bosschieter. Het is zo fijn als mensen om je denken en met je meeleven, dat is het fijne van een dorp dat we elkaar vaak kennen en aandacht aan elkaar kunnen geven, in goede en in minder goede tijden. Voor jullie allen: Ga met God en Hij/Zij zal met je zijn!!!

Liefs van Sjaan Faas

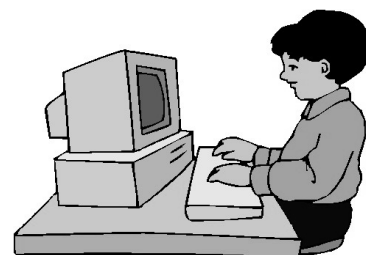

Bericht van de redactie

Tja, lieve mensen, dan is het nog steeds corona, corona. Wie had dat kunnen denken. Een nieuwe serie maatregelen, activiteiten van de kerk kunnen weer niet doorgaan. Hoe zal dit zich ontwikkelen, er zijn wel initiatieven maar wat kan er doorgaan? We moeten het maar afwachten en hopen dat het nieuwe jaar 2022 ons meer vrijheid en gezondheid zal brengen. De berichten over de zieken die nu in het ziekenhuis opgenomen zijn maken ons onzeker. Hoe gaat het verder?

Hoewel er ook in de kerk verschillend wordt gedacht over de pandemie en de regels: uw redactie/PR-groep: Erik, Wietske en ondergetekende blijven sterk en eensgezind!

Trouw om alle berichten voor u op de website en in het kerkblad te vermelden! En niet te vergeten: de coördinator van de bezorging van Kerkbuurten, Reinder en de vele bezorgers verdienen een pluim voor al hun werk! Volgend jaar is het de 40^e jaargang van Kerkbuurten, een mijlpaal, dat vraagt om een feestje!!

Wat brengt het nieuwe jaar? We weten het niet, gaan de nieuwe activiteiten van de Vrienden van de Grote Kerk nog door? Zal de interim-predikant onze gemeente weer op het goede spoor zetten? Laten we er maar blanco ingaan in dat nieuwe jaar, we hebben geen keus trouwens. Ik vertrouw op de Grote Baas en zijn plannen met ons. Wat de toekomst zal brengen, ons leidt de hand van de Eeuwige!

Ik wens u ook namens Wietske, Erik en Reinder, gezegende feestdagen en voor 2022 alle goeds! Houd moed en blijf gezond!

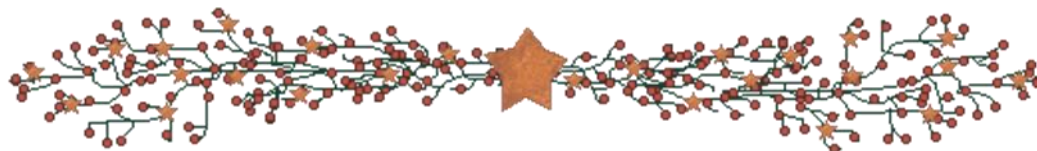
Frieda Flens-Meijer

Troost voor de komende tijd

Als tussen licht en donker
de tijd zijn stroom versnelt,
zijn wij in U verzonken,
ons hart raakt niet ontsteld,
Gij leeft en houdt de wacht,
wij hebben niets te vrezen,
de slaap zal ons genezen.
Gij waakt de ganse nacht!

Die lange nacht, die winter
doorstaan wij met geduld;
wij leven ongehinderd,
de dagen zijn vervuld,
Gij hebt het woord volbracht,
dat feilloos staat geschreven
en keert niet ijdel weder.
Uw licht komt na de nacht!

Lied 452

Kleurplaat kerstmis, Jezus is geboren!

Er was een hoop drukte en lawaai in de stad vanwege alle mensen die er waren om zich te laten inschrijven. Maria en Jozef zochten een plaats om te overnachten. Maar de herbergen waren vol. Er was nergens een plaats. Maria zag er zo moe uit, dat een herbergier medelijden met haar kreeg. Hij bood ze een plaatsje in zijn stal. De stal was vol dieren. Het was niet erg schoon en het stonk er, maar Maria kon in ieder geval uitrusten.

Diezelfde nacht kreeg Maria haar zoon. Ze wikkelde hem in doeken en legde hem voorzichtig in een kribbe te slapen.

Colofon 39^e jaargang nummer 10

Protestantse Gemeente Oostzaan. Kerkbuurt 12, Postbus 44, 1510 AA Oostzaan, tel.: ☎06-23681030
Het BJC heeft telefoonnummer 075-6842765

www.grotekerkoostzaan.nl of www.pknoostzaan.nl webmaster: Erik Hanks

Redactieadres: Postbus 44, 1510 AA Oostzaan, mailadres: kerkbuurten@pknoostzaan.nl
Kopij inleveren vóór de 20^e van elke maand

Redactie: Frieda Flens-Meijer ☎ 6845166, Wietske Wijnja ☎ 6843663
Graag tekst aanleveren in Times New Roman, lettergrootte 12!

Jaarabonnement: € 15,= (per post € 25,=) Rekeningnummer. NL10RABO0373709447
Verspreiding Reinder Wijnja, Noordeinde 95 ☎ 6843347

Predikant:

Vacant

Voorzitter kerkenraad:

Vacant

Scriba:

e-mail: scriba@pknoostzaan.nl
Postbus 44, 1510 AA Oostzaan

Platform Omzien Naar Elkaar

Contactpersoon (interim): Erica Homburg ☎ 684 1150 e-mail: one@pknoostzaan.nl

Ouderling

Jaap de Dood ☎ 06-51349375 e-mail: ouderling@pknoostzaan.nl

Ouderling Jeugd- en jongerenwerk

Mirjam de Rijk ☎ 6843819 e-mail: jeugdouderling@pknoostzaan.nl

Jeugdwerker:

Vacant

Als u zelf bezoek wilt of vindt dat iemand anders daarvoor in aanmerking komt, kunt u met een van de ouderlingen contact opnemen.

Diaconie:

Anneke Verwer
☎ 020-6311472, NL70RABO 0373 709 919

College van kerkrentmeesters:

Anneke Hogenes,
☎ 06-23681030
info@pknoostzaan.nl

Bank:

Protestantse Gemeente Oostzaan
NL32RABO0373709439

Kerkelijk bureau: Tiny Verwer, Zuideinde 70a, ☎ 6841658 e-mail: kerkelijkbureau@pknoostzaan.nl

Collectebonnen à € 0,50 en € 1,25 bestellen bij Dik de Vries, via NL85RABO0373709455

Crèche: Erica Homburg, ☎ 6841150 e-mail: creche@pknoostzaan.nl

Kinderkerk: Joyce Verwer, ☎ 6841664 e-mail: kinderkerk@pknoostzaan.nl

Postzegels, prentbriefkaarten en oude mobieltjes: inleveren in de kerk

Bloemen en kaarten:

Maartje en Jaap Dral, ☎ 6841962, e-mail: bemoediging@pknoostzaan.nl

Seniorenmiddagen en koffieochtenden:

Maartje Dral-Verwer, ☎ 6841962, e-mail: senioren@pknoostzaan.nl

Coördinatie en reservering Grote Kerk en Bartel Jacobsz Centrum:

Anneke Hogenes, agenda en kerktelefoon: Jaap Dral ☎06-23681030 info@pknoostzaan.nl

